



Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2284/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.I.20.505/2025/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria Pfv.I.20.505/2025/4. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, mivel az indítvány szerint a támadott bírósági végzés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz és a benyújtott dokumentumok alapján az alapul fekvő ügy lényege a következő.
- [3] Az indítványozó és házastársa házasságát az ügyben első fokon eljáró Budai Központi Kerületi Bíróság (a továbbiakban: BKKB) ítéletével felbontotta. A bíróság a felek három közös kiskorú gyermeke feletti szülői felügyeleti jog gyakorlására a felperest jogosította fel, szabályozta az indítványozó alperes és a gyermekek közötti kapcsolattartást, továbbá az indítványozót tartásdíj megfizetésére kötelezte. A peres felek utolsó közös otthonaként használt ingatlan kizárólagos használatára a felperest jogosította fel, és az indítványozó lakáshasználati jogát megszüntette azzal, hogy az indítványozót a lakáshasználati jog ellenértéke nem illeti meg.
- [4] Mind az alapügy felperese, mind az indítványozó fellebbezéssel élt a BKKB ítéletével szemben a Fővárosi Törvényszékhez (a továbbiakban: Törvényszék). A felperes az ítélet indokolásának kiegészítését kérte, az indítványozó pedig az ítéletnek megalapozatlanság és eljárási szabálysértések miatti hatályon kívül helyezését, ennek

hiányában az ítélet megváltoztatását indítványozta: kérte a közös gyermekek feletti szülői felügyeleti jog, a kapcsolattartás, a gyermektartásdíj, valamint az utolsó közös lakás használatának megváltoztatását. Az indítványozó harmadlagosan kérte a keresetnek a felek közötti házassági vagyoni szerződés érvénytelensége miatti elutasítását, negyedlegesen pedig a lakáshasználat rendezése tárgyában a kereset elutasítását. A Törvényszék az elsőfokú ítélet nem fellebbezett rendelkezéseit nem érintve, a fellebbezett rendelkezéseit a kapcsolattartás részében megváltoztatta. Ezt meghaladóan a BKKB ítéletét helybenhagyta.

- [5] Az indítványozó a Törvényszék ítéletével szemben felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához, amely a felülvizsgálati kérelmet visszautasította.
- [6] A Kúria végzésében az indítványozó szülői felügyelet megváltoztatása iránti kérelmét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 407. § (2) bekezdés c) pontja alapján utasította vissza. Megállapította, hogy a szülői felügyelet rendezése tárgyában a másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét, ezért e körben nincs helye felülvizsgálatnak.
- [7] Gyermektartásdíj fizetési kötelezettség és a háztartási közös lakás használatának rendezése tárgyában a Kúria rámutatott arra, hogy – tekintettel arra, hogy ezek a fél vagyoni jogain alapulnak, és így vagyoni jogi pernek minősülnek – a Pp. 408. § (2) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak, mivel az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben.
- [8] A Kúria rögzítette, hogy a jogerős ítéletnek kizárólag a kapcsolattartás szabályozását megváltoztató rendelkezése ellen van helye felülvizsgálatnak. Ugyanakkor megállapította, hogy az indítványozó kérelme nem a Pp. 406. § (1) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően a jogerős, hanem az elsőfokú ítélet ellen irányul, így a felülvizsgálati kérelmet a kapcsolattartás szabályozása tárgyában is visszautasította a Pp. 407. § (1) bekezdés e) pontja alapján. Mindezek alapján a Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelmét a Pp. 415. § (1) bekezdésének d) és e) pontja alapján visszautasította.
- [9] 3. A Kúria döntésével szemben az indítványozó az Alkotmánybírósághoz fordult. Az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában a Kúria végzésének megsemmisítését kérte, mivel az álláspontja szerint sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.
- [10] Az indítványozó szerint a Kúria *contra legem* döntést hozott, mivel végzésében a bontóper lényegét figyelmen kívül hagyva választotta szét a kereseti kérelmeket és utasította vissza a felülvizsgálati kérelmet. Álláspontja szerint a házassági bontóper

önálló pertípus, így az abban foglalt kereseti kérelmeket nem a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII.12) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) valódi tárgyi keresethalmazatra vonatkozó iránymutatás alapján kell eldönteni. Úgy gondolja, a házassági bontóper nem vagyoni, hanem személyállapoti per, ezért felülvizsgálata nem engedélyköteles.

- [11] A fentiek mellett az indítványozó panaszában kifejtette, hogy a Kúria az egyes járulékos kérdésekben külön-külön sem utasíthatta volna vissza jogosan a felülvizsgálatot. A szülői felügyeleti jog körében azért nem, mert álláspontja szerint a másodfokú bíróság új, lényegi megállapításokkal bővítette az indokolást, amelyekre felülvizsgálat hiányában az indítványozó nem tudott reagálni. A tartásdíj tekintetében az indítványozó szerint a Kúria azért nem utasíthatta volna vissza jogosan a felülvizsgálatot, mert a másodfokú bíróság nem az elsőfokú bírósággal azonos indokokra támaszkodva hagyta helyben a döntést. A lakáshasználat körében a felülvizsgálati kérelem visszautasítása pedig azért nem volt jogszerű, mert egyrészt a lakáshasználat nem vagyoni jogi kérdés, másrészt a másodfokú bíróság érdemi szempontjai itt sem esnek egybe az elsőfokú bíróságéval.
- [12] A Kúria tehát a felülvizsgálat törvényi előfeltételeit tévesen minősítette, és emiatt nem biztosított érdemi felülvizsgálati lehetőséget. Mindezekkel az indítványozó szerint a Kúria megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) valamint (7) bekezdéseit.
- [13] 4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban járt el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, ennek során a tanács megvizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26-27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket.
- [14] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a)* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és *b)* az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.
- [15] Az indítványozó saját ügyében járt el, megjelölte az indítványozói jogosultságát, valamint az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. Az Abtv. 30. § (1) bekezdéséből következően az Abtv. 27.

§-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az indítványozó jogi képviselője a jogerős döntést 2025. június 25-én vette kézhez a letöltési igazolás tanúsága szerint, amely döntés elleni alkotmányjogi panaszt 2025. augusztus 22-én – határidőben – nyújtotta be elektronikusan a bírósághoz.

- [16] Megállapítható az is, hogy a támadott döntéssel szemben nem állt további jogorvoslat az indítványozó rendelkezésére.
- [17] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) valamint (7) bekezdéseinek sérelmét állította. Ezek tekintetében megállapítható, hogy az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott, a határozott kérelemre vonatkozó törvényi feltételeknek. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés *a*) pont], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. A panaszos megjelölte továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c*) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d*) pont]. Az indítvány benyújtását részletesen indokolta, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jogok sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pont]. Az indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg a bírói döntés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f*) pont].
- [18] 5. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [19] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában azt állította, hogy a Kúria ítélete *contra legem* jellegű: az eljárási szabályok figyelmen kívül hagyása, illetve téves alkalmazása sérti a tisztességes eljáráshoz való jog követelményét, így érdemi jogorvoslat sem volt számára biztosítva.
- [20] Az Alkotmánybíróság gyakorlata a tisztességes eljáráshoz való jogon keresztül meghatározta a jogértelmezés kereteit is; rámutatott, hogy „az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes” {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [23]}. Ugyanakkor önmagában a jogértelmezési hiba még nem veti fel az Alaptörvény XXVIII. cikkének a sérelmét, még akkor sem ha az nyilvánvaló, egyértelmű vagy kirívóan súlyos

{3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [15]}, csupán az, ha a bírói döntés figyelmen kívül hagyja a hatályos jogot, vagy az értelmezés egyébként alaptörvény-ellenes eredményre vezet {3100/2024. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [24]}.

- [21] Az indítványra okot adó ügyben a Kúria az alapul szolgáló jogszabályok értelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy az indítványozónak a Pp. nem biztosít felülvizsgálati lehetőséget, az pedig az iratokból megállapítható – nem alkotmányjogi – kérdés, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntését érdemben helybenhagyta. A jogszabályok értelmezése végső soron a Kúria feladata, ezt a felelősségét az Alkotmánybíróság nem veheti át.
- [22] A felülvizsgálat olyan rendkívüli jogorvoslat, amely nem következik kényszerítően az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből. „A jogorvoslathoz való jogból nem vezethető le a rendkívüli, tehát a már a jogerő beállta után igénybe vehető jogorvoslatok megalkotásának követelménye; e lehetőségek megteremtése és részletes szabályozása teljes mértékben a törvényhozó mérlegelési kompetenciájába tartozik” {3022/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [19]}.
- [23] Jelen ügyben nem állapítható meg tehát sem az, hogy a támadott döntés nyilvánvalóan a tételes joggal ellentétes lenne, sem az, hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított joga sérült volna.
- [24] 6. A fentiekre tekintettel az indítvány nem vet fel sem bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést. Az alkotmányjogi panasz így nem felelt meg az Abtv. 29. §-a, valamint az 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja szerinti feltételnek, ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján – figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is – visszautasította.

Budapest, 2026. február 10.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
előadó alkotmánybíró helyett